

Møe og liknende mørkemannstil- tak må ikke bli stående i hi- storien her på berget som et re- presentativt uttrykk for de min- nesteinmodne nordmenns krigs- innsats!

AULABRANNEN FØRTE SOM KJENT TIL at tyskerne sendte hundrevis av studenter til fangenskap i Tyskland, og professor Adolf Hoel, en av Norges edleste sønner, i hvis sak sammenhengen ble opp- klart, slet seg nesten ihjel for a muldne tyskerne og få flest mulig norske tuderter fra fan- genskapet. Han hjalp mange! **VI GIR ORDET TIL BRANN- STIFTEREN**, herr operasanger Svein Wilhelm Bruun, Strøms veien 137, Oslo, som dommer Høstad og særlig advokat Folkvard Bugge halte sann- heten ut av i Oslo byrett 19. mai ifjor.

Bruun forklarte uten hem- ninger at han hadde tendt på Aulaen, og at han hadde vært spion i Norge for de allierte, og at han hadde gitt fullsten- dig rapport for sine engelske overordnede og «retts»-kon- toret i Stockholm like etter brannen. Han sa at Petter Moen og «Londonnytt» stod bak brannen og at det var mektige krefter bakom.

AV HANS I RETTEN OPP- LESTE RAPPORT fremgikk det, at det var blitt for fredelig og gemytlig her hjemme mellom befolkningen og ty- skerne samt NS. «Det gjaldt å piske opp hatet mot tyskerne». Derfor ble brannen fremstilt som en provokasjon av tysker- ne og de norske nazister. — Herr Bruun og hans oppdrags- givere var altså opphavsmen- nene til studentenes deporta- sjon? Såvidt «acting soldier» herr kulturveldsanger Svein Wilhelm Bruun.

OVERLEGE SCHARFFEN- BERG MENER RIKTIGNOK at det burde reises straffesak mot de skyldige for den landsskadelige Aula-brann, men han har ikke hatt mere held med seg enn når det gjaldt en annen «acting soldier»? Johannes Sigfred An- derssen (Gulosten) som i den vid underlige friggjorte tid skjøt ned to tyske, militære krigsfanger, som ikke kunne skaffe herr An- derssen den skjønne veske som i de dage stimulerte det rettferdi- ge raseri og den nasjonale hold- ning.

Det spørs om ikke regjeringen Nygårdsvold med tanke på sin

alle ble stilt fritt om de ville bli i Sverige som privatpersoner, reise hjem eller annet sted. (Ut- hevet her).

Det var imidlertid enda tvil blant de aktive offiserer om de kunne ta imot Wehrmachts til- bud.

Da kom det også en henstil- ling fra kommanderende general Ruge til offiserene om å gi æres ord, da han ikke ønsket offiser- korpset delt i offiserer som had- de gitt og som ikke hadde gitt æresord. Det syntes da klart for oss at regjering og K. G. anså kampen for slutt, og at de ikke lenger hadde bruk for sine offi- serer, og at disse for resten av kfigen kunne anse seg som pri- vatpersoner. (Uthevet her.) Det var således ikke lenger noe som hindret dem fra å gi æresord på ikke på noen vis å delta mere i krigen mot Tyskland og reise hjem for som privatpersoner å ta seg av sine familier og sine privataffærer.

I denne forbindelse vil jeg fe- ste oppmerksomheten ved at av- givelsen av æresord og hjemrei- sen for de interenerte offiserer, i motsetning til de krigsfangne, var en gjensidig avtale. Det er da også fra Wehrmachts side bl. a. anført: «Die internierten Nor- wegischen Offiziere und Solda- ten die beabsichtigen zunächst in Schweden zu bleiben, haben bei einer eventuellen späteren Rückkehr nach Norwegen Schwierigkeiten nicht zu be- fürchten, wenn sie die gegebene Anordnungen des deutschen Oberkommandos beachten.»

Når de internerte i stedet for å bli i Sverige eller reise til Eng- land, USA eller annet steds, valgte å reise hjem, var det i til- lit til at de kunne leve som pri- vatpersoner, når de holdt sin del av avtalen.

Erik Qvam.
(sign.)

OVENSTAENDE BETENK- NING AV OBERST QVAM viser at regjeringen Nygaardsvold i praksis respekterte kapitulasjons avtalen, om hvilken tre regje- ringsmedlemmer riktignok des- perat usannferdig sa i Schancke- saken at de ikke hadde sett den! Men man må unnskyldte herrene med at hadde de sagt den histo- riske, men ennå ikke offisielle sannhet, at Norges krig varte i 62 dager, og lagt til, at de had- de satt sine initialer på kapitula- sjonsavtalen til tegn på at de hadde sett den, ja da var det

ning hos dem prosentvis kan ha ligget lavere enn tilfellet var for tiltaltes vedkommende. En ves- sentlig faktor ved bedømmelsen av tiltaltes forhold blir i hvert fall den dengang ut fra heder- lig nasjonal innstilling rådende

1 1945 —

(Forts. fra side 1)

under en 6-spaltet tittel, og da denne avis kom til Ale- sund fikk den gå fritt om blant de arresterte på Asp- øen skole. En beruset hjemmefrontkar benyttet natten mellom 17. og 18. mai til å gå fra rum til rum og meddele dødsdommene til de arresterte frontkjempere. En sjelelig tortur som sav- ner sitt sidestykke.

I Espeland konsentrasjons leir fikk Morgenavisen også lov å gå på omgang. Og her som andre steder øvet herr Skaus uttalelser sin sjelelige tortur på de mange front- kjempere.

Kort tid senere ble samt- lige frontkjempere i Espe- land konsentrasjonsleir kom- mandert til å tre frem av geledet og marsjere mot por- ten. Alle måtte tro, at nå var den av herr politimester Skau bebudede time inne.

«Opptre som det sømmer seg borgere i et rettssamfunn. La oss vise i gjerning at vi er friheten verdig.»

Hva synes De nå, herr høyeste- rettsadvokat Skau?

— Og hva synes så De, hr. høyesterettsjustitarius Emil Stang?

Finner De det sannsynlig at en så subjektiv herre kan være objektiv dommer?

blitt offisielt at prof. Schancke ingen fofrreder var, og man hadde ikke godt kunnet stats- slakte ham, og opprettholde «retts»-oppgjøret.

Oberst Qvam og 1. divisjons oppfatning av dette sentrale spørsmål i Norges nyeste historie er riktig.

Ti regjeringen Nygaardsvold erklærer kategorisk i statsråd i Tromsø 7. juni 1940 at det var «håpløst for Norge å fortsette krigen».

Først i freden fortsatte herre- ne krigen og fikk lov til å stå skildvakt i Tyskland for de store gutta.

Potemkin.

spørsmål som lagmannsretten svarer nektende på. Lagmanns- retten viser i denne sammen- heng til den uttalelse av regje- ringsadvokat Kr. Johanssen som har vært påberopt i en rekke rettssaker. Derimot nev- ner lagmannsretten ikke den eller de konferanser tiltalte ifølge sin egen fremstilling har hatt med Administrasjonsråd- ets formann, fylkesmann Chri- stensen, og hvorunder denne som svar på tiltaltes direkte spørsmål skal ha uttalt at så lenge tiltalte ikke leverte krigs- materiell kunne han levere hva han ville — bedriftene hadde både rett og plikt til å holde hjulene gående. Det synes etter den stilling Christensen den- gang innehadde, og etter hans hele posisjon i landet klart at hvis Christensen virkelig har uttalt seg slik overfor tiltalte, så ville dette etter omstendig- hetene kunne være et vesentlig moment ved bedømmelsen av om tiltaltes mulige rettsvill- farelse var unnskyldelig. Og da tiltalte allerede i sin for- klaring for Bergen forhørsrett i juni 1945 hadde referert utta- lelsene fra Christensen, og det derfor fremtrer som sannsyn- lig at tiltalte har påberopt seg disse samme uttalelser eller råd også for lagmannsretten, kunne det ha vært å vente at lagmannsretten var kommet inn også på dette forhold og, forsåvidt tiltaltes referat av ut- talelsene ble godtatt, hadde opptatt betydningen av disse utalelser til vurdering. Blant annet fordi en savnet nærmere opplysninger med hensyn til hva der forsåvidt er påberopt eller ikke påberopt for lag- mannsretten, skal jeg imidler- tid ikke gå inn på spørsmålet om der på dette punkt måtte foreligge noen feil som i og for seg kunne lede til dommens opphevelse.

Jeg stemmer for denne

kjennelse:

Lagmannsrettens dom med ho- vedforhandling oppheves. Dommer Ba hr: Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoteernde. Dommer St en e r s e n: Likeså Dommer K r u s e - J e n s e n: Likeså. Justitarius S t a n g: Likeså. Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

kjennelse:

Lagmannsrettens dom med ho- vedforhandling oppheves.

Referanser er ønskelige. Svar til billett «Dugnad nr. 63».

Handelsutd. mann

31 år, realart., handelsgym., befalskole, 1 års handelshøysk. i Wien, 10 års alls. praksis forskj. yrker ø. st. m. fremtidsmul. — Utm. att. Rett.h.tap 1 og 2. Arb- villig — pålitelig.

Boberg, Sarsgt. 20, Oslo.

Fjøsfolk.

En øvet røkter med dyktig kone og liten fam., som kan på- ta seg hele stellet av 20 melke- kuer, endel ungdyr og griser får plass på sentralt belig. Rome- riksgård fra 14.—4. 1950.

Lettvint fjøs med melkem., drikkekar o.s.v. Leilighet 2 rom og kjøkken, innl. vann. — Litt hjelp til ekstraarb. inne av ko- nen ønskelig. — Søknad med lønnsforlangende og opplysnin- ger sendes:

Lilly Haug,

n, Vogstad gård, Arnes st.

Gjente

får plass på mindre gård. 5 kuer. Drikkekar. — Henvendelse

O. Haugerud,
Fossland, Bø i Telemark.

Dyktig bonde

som på grunn av krigen og «rettsoppgjøret» har mistet sin gård og det meste av sine penger søker forbindelse med en som kan yte lån, ca. 10—20,000 kro- ner, til kjøp av sentralt beliggen- de østlandsgård.

Bill. i eksp. mrk. «God sikker- het», nr. 70.

Flink gårdsgutt

kan få plass på trivelig gård på Øvre Eiker fra 14/4 1950. Att. og lønnsforl. sendes under billett mrk. «Interessert», nr. 69.

Gavelstad Gård og Pensjonat

— Svartad, Lågendalen — søker en ung pike til hjelp fra 1. april, bl. a. til servering. For juli søkes dessuten en kokke. Påskegjester og sommergjester mottas.

MARIT MYHRE.

Husk kontingenten

Se her!

8—10 dagers opphold på fjel- let ønskes av 2 damer og 1 herre i satt alder. Godt skiterreng. Helst i mars måned. Bill. mrk. «Østfold» nr. 73.

Arbeidshjelp.

Fra april d. å. trengs en dyk- tig gårdsdreng. Familiemann kan påregne egen husbekvemmelighet på gårdsbruket.

Reflekterende oppgir lønnsfor- langende og mulige attester til D/s-ekspeiditøren i Austbø.

Svensk pojke

ønskar for bekantskap brev- växling med en norsk pike (med nordisk inställing!) Interesserad av sång, musikk, politik och f.ö. allt sunt. — Svar till «Svensk pojke» nr. 48.

Hallo Østlandet

Frontkjemper og frontsøster med 2 barn ønsker leie hus, hytte eller leilighet hvor som helst på Østlandet. Har fast stilling.

Bill. mrk. «Husløs siden 1945» nr. 51.

Bokføring

for bønder og mindre nærings- drivende kan overtas. — 15 års praksis fra ligningsregnskaper. Skriv etter nærmere opplys- ninger.

J. Oskar Birkebæk
Revetal på Tønsberg.

Gårdsgutt

får plass fra 14. april 1950. Atte- ster og lønnsforlangende sendes

Magnar Brateng,
Øvre Snertingdal.
Telefon nr. 310 a.

Hushjelp

søkes av ingeniørfamilie i Kri- stiansund N. Gode betingelser. Bill. mrk. «Bare voksne nr. 44»

Opplag 9 700

Løssalgpris 25 øre

Nordmørpostens Trykkeri